2025/2402

1.12.2025

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2025/2402

ze dne 28. listopadu 2024

o daňových rozhodnutích SA.38374 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) – Nizozemsko, údajná podpora společnosti Starbucks

(oznámeno pod číslem C(2024) 8566)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po vyzvání zúčastněných stran k předložení připomínek ([1]) a po zohlednění těchto připomínek,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Společnosti Starbucks Coffee EMEA bv (dále jen „společnost Starbucks Coffee BV“) a Starbucks Manufacturing EMEA bv (dále jen „společnost SMBV“) jsou společnosti nepřímo ovládané společností Starbucks Corporation. Tato společnost byla založena ve Spojených státech amerických a slouží jako ústředí skupiny. Tato společnost a všechny podniky, které ovládá, jsou dále označovány souhrnně jako „Starbucks“ nebo „skupina Starbucks“.

(2) Dopisem ze dne 30. července 2013 požádala Komise orgány Nizozemského království (dále jen „Nizozemsko“) o informace o praxi v oblasti daňových rozhodnutí v Nizozemsku a o všech rozhodnutích týkajících se společností Starbucks Coffee BV a SMBV.

(3) V dopise ze dne 2. října 2013 předložily nizozemské orgány Komisi požadované informace, včetně předběžné dohody o převodních cenách ([2]) ([3]) uzavřené v roce 2008 mezi nizozemským správcem daně a společností Starbucks Coffee BV, jakož i předběžné dohody o převodních cenách uzavřené v roce 2008 mezi nizozemským správcem daně a společností SMBV (dále jen „předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV“) a průvodních dokumentů. Součástí průvodních dokumentů je zejména zpráva o stanovení převodních cen za rok 2007, která je podkladem pro obě žádosti o předběžnou dohodu o převodních cenách (dále jen: „zpráva o stanovení převodních cenách za rok 2007“) a výměny informací mezi nizozemským správcem daně na jedné straně a daňovým poradcem společnosti Starbucks Corporation na straně druhé (dále jen „daňový poradce“), jednající jménem společností Starbucks Coffee BV a SMBV. Nizozemské orgány rovněž jako součást průvodních dokumentů předložily Komisi předběžnou dohodu o převodních cenách uzavřenou mezi nizozemským správcem daně a společnostmi Starbucks Coffee BV a SMBV v roce 2001.

(4) Po předběžném vyšetřování se Komise dne 11. června 2014 rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) o předběžné dohodě o převodních cenách se společností SMBV z důvodu, že by tato dohoda mohla představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) ([4]). V dopise ze dne 16. července 2014 poskytly nizozemské orgány své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení.

([1]) Úř. věst. C 460, 19.12.2014, s. 11.
([2]) V celém tomto rozhodnutí Komise se používají výrazy „daňové rozhodnutí“ a „předběžná dohoda“ jako synonyma.
([3]) Předběžná dohoda o převodních cenách je dohoda mezi správcem daně a daňovým poplatníkem o uplatňování daňového práva na (budoucí) transakce. Předběžná dohoda o převodních cenách ještě před provedením transakcí uvnitř skupiny stanoví vhodný soubor kritérií (např. metodu, srovnatelné položky a jejich vhodné úpravy či zásadní předpoklady z hlediska budoucích událostí) k určení tržních cen pro takovéto transakce po stanovenou dobu. Předběžnou dohodu o převodních cenách formálně iniciuje daňový poplatník.
([4]) Úř. věst. C 460, 19.12.2014, s. 11.

(5) Dne 19. prosince 2014 bylo rozhodnutí o zahájení řízení zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k rozhodnutí o zahájení řízení předložily připomínky.

(6) V dopise ze dne 16. ledna 2015 předložila společnost Starbucks své poznámky k rozhodnutí o zahájení řízení. Připomínky k tomuto rozhodnutí předložilo rovněž Nizozemské sdružení daňových poradců (De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, dále jen „sdružení NOB"), Svaz nizozemských podniků a Nizozemský křesťanský svaz zaměstnavatelů (Verbond van Nederlandse Ondernemingen & Nederlands Christelijk Werkgeversverbond, dále jen: „svaz VNO-NCW"), společnost ATOZ Tax Advisers Luxembourg, organizace Oxfam International a Rakouská obchodní komora (Bundesarbeitskammer Österreich, dále jen: „komora BAK").

(7) V dopisech ze dne 20. a 26. března 2015 poskytly nizozemské orgány své poznámky k připomínkám třetích stran k rozhodnutí o zahájení řízení.

(8) Dne 21. října 2015 přijala Komise rozhodnutí Komise (EU) 2017/502 ([5]), kterým bylo formální šetření týkající se předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV uzavřeno. V tomto rozhodnutí Komise konstatovala, že předběžná dohoda představuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, která je neslučitelná s vnitřním trhem a kterou nizozemské orgány protiprávně zavedly v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Nizozemsku bylo nařízeno navrácení částky neslučitelné a protiprávní podpory, kterou získala společnost SMBV.

(9) Dne 24. září 2019 Tribunál zrušil rozhodnutí (EU) 2017/502 v rozsudku ve věci Starbucks ([6]), ale rozhodnutí o zahájení řízení ponechal nedotčené. Uvedený rozsudek nabyl právní moci.

(10) Komise tudíž musela předběžnou dohodu o převodních cenách se společností SMBV znovu přezkoumat.

(11) Dne 23. prosince 2020 si Komise vyžádala od nizozemských orgánů další informace týkající se funkcí, aktiv a rizik spojených s činností společnosti SMBV v Nizozemsku během vyšetřovaného období.

(12) Na žádost Stálého zastoupení Nizozemska při Unii uspořádala Komise dne 22. ledna 2021 schůzku, na níž se projednávala dodatečná žádost Komise o informace ze dne 23. prosince 2020.

(13) Dne 18. března 2021 podaly nizozemské orgány odpovědi na dodatečnou žádost Komise o informace ze dne 23. prosince 2020.

(14) Dne 29. dubna 2021 se konala schůzka Komise se zástupci společnosti SMBV a nizozemských orgánů, na které byly tyto odpovědi projednány.

(15) Formální vyšetřování napadeného daňového rozhodnutí je proto stále otevřené a musí být uzavřeno.

2. **POPIS OPATŘENÍ**

2.1. **Příjemce**

(16) Příjemcem opatření je společnost SMBV, dceřiná společnost skupiny Starbucks se sídlem v Nizozemsku. Skupina Starbucks se skládá ze společnosti Starbucks Corporation a všech podniků ovládaných touto společností. Společnost Starbucks Corporation je ústředím skupiny Starbucks. Starbucks Corporation sídlí v Seattlu ve Spojených státech amerických (dále jen „USA").

(17) Skupina Starbucks, která působí v 65 zemích, praží, uvádí na trh a prodává v maloobchodě speciální druhy kávy. Kávu, kterou prodává, nakupuje a praží společně s ručně vyráběnou kávou, čajem a jinými nápoji a čerstvými potravinami ve vlastních kavárnách. Podle své výroční zprávy za rok 2014 prodává skupina Starbucks celou škálu kávových a čajových produktů a svou ochrannou známku poskytuje formou licence prostřednictvím dalších kanálů, jako jsou licenční obchody, obchody s potravinami a vnitrostátní potravinářské služby. V roce 2014 dosáhla skupina

([5]) Rozhodnutí Komise (EU) 2017/502 ze dne 21. října 2015 o státní podpoře SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) provedené Nizozemskem ve prospěch společnosti Starbucks (Úř. věst. L 83, 29.3.2017, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/502/oj).

([6]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019, Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, EU:T:2019:669.

Starbucks celosvětových čistých výnosů ve výši 16 448 milionů USD a zisku po zdanění ve výši 2 067 milionů USD.

(18) Subjekty skupiny Starbucks, které platí daně v Nizozemsku, jsou společnosti Starbucks Coffee BV a SMBV, které jsou fiskálně propojené. Proto podávají jediné daňové přiznání jako jeden subjekt.

(19) Společnost SMBV je pražírna kávy, která funguje od roku 2002. Provozovnu má v Amsterdamu a jde o jedinou takovou pražírnu mimo USA. Zelená kávová zrna dodává společnosti SMBV švýcarská dceřiná společnost skupiny Starbucks, společnost Starbucks Coffee Trading Company SARL, která tato zelená kávová zrna nakupuje pro celou skupinu Starbucks a její nezávislé uživatele licence. Zrna pro trh v oblasti EMEA se praží a balí v Nizozemsku.

(20) Společnost SMBV používá licenci na duševní vlastnictví v oblasti pražení kávy od společnosti Alki Limited Partnership (dále jen: „společnost Alki LP“) – dceřiné společnosti skupiny Starbucks se sídlem ve Spojeném království, která nepřímo ovládá společnost SMBV. Tato licence je nezbytná pro výrobní procesy pražení a pro dodávky pražených kávových zrn provozovatelům obchodů. Společnost SMBV za to platí společnosti Alki LP licenční poplatek. Na základě smlouvy o pražení mezi společnostmi Alki LP a SMBV vystupuje společnost Alki LP jako hlavní subjekt pro region EMEA a nese veškerá rizika společnosti spojená s prodejem výrobků a náklady na ztráty vzniklé v důsledku výroby, prodeje, přepravy a skladování.

(21) Podle dohody o sdílení nákladů má společnost Alki LP platit společnosti Starbucks Corporation licenční poplatek za znalosti v oblasti pražení kávy, servisní poplatky za služby poskytované společností Starbucks Corporation společnosti Alki LP a platby za sdílení nákladů na rozvoj určitých nehmotných aktiv.

(22) Jakožto majitel evropské pražírny skupiny Starbucks musí společnost SMBV zajistit, aby bylo používáno správné zařízení, aby byly prováděny správné procesy a aby pražená zrna byla vyráběna v souladu se specifikacemi, které poskytla společnost Alki LP ve smlouvě o pražení. Podle této smlouvy je společnost SMBV vlastníkem zelených zrn, která nakupuje od dodavatelů určených nebo schválených společností Alki LP. Společnost SMBV zajišťuje, aby produkty v okamžiku dodání do její provozovny odpovídaly specifikacím produktů společnosti Alki LP, a je povinna na vlastní náklady neprodleně nahradit jakékoli množství vadných nebo nevyhovujících zelených kávových zrn. Společnost Alki LP však nese rizika spojená se ztrátami způsobenými výrobou, prodejem, přepravou, skladováním, zpracováním nebo používáním kávových zrn a musí odškodnit společnost SMBV za nároky na náhradu škody související s produktem.

(23) Společnost Alki LP nemá pro výkon své úlohy hlavního subjektu podle smlouvy o pražení na své výplatní listině žádné zaměstnance, a zaměstnance, kteří by plnili tuto úlohu, nemají na výplatní listině ani její partneři. Podle informací, které skupina Starbucks předložila v rámci formálního vyšetřovacího řízení, plní společnost Alki LP svou úlohu prostřednictvím pokynů, odborných znalostí a požadovaných funkcí poskytovaných subjekty skupiny Starbucks v USA na základě dohody o sdílení nákladů.

(24) Společnost Alki LP je pro nizozemské daňové účely považována za transparentní subjekt, a proto podle nizozemských daňových předpisů nepodléhá dani z příjmu právnických osob. V důsledku této daňové transparentnosti považuje nizozemský správce daně licenční poplatek, který platí společnost SMBV společnosti Alki LP za používání duševního vlastnictví v oblasti EMEA, za přímou platbu společnosti Starbucks Corporation v USA.

(25) Dceřiné společnosti skupiny Starbucks uzavírají se společností Starbucks Coffee BV smlouvy na dodávky pražených kávových zrn a dalších produktů. Veškeré produkty distribuované společností SMBV (pražená kávová zrna, šálky, papírové ubrousky atd.), které společnost SMBV vyrábí nebo nakupuje od jiných dodavatelů, se prodávají kavárnám. Některé kavárny jsou nezávislé, jiné vlastní skupina Starbucks. Ceny, které společnost SMBV kavárnám účtuje, jsou stanoveny podle vzorce, který vypracovaly jiné subjekty skupiny Starbucks.

2.2. **Posuzované opatření**

Předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV

(26) Toto rozhodnutí se týká předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV. Předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV byla v zásadě závazná po dobu 10 let, od 1. října 2007 do 31. prosince 2017. Podle informací předložených Komisi však byla platnost předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV ukončena dne 30. září 2014 z důvodu podstatné změny skutečností uvedených v oddíle 1 předběžné dohody.

(27) Ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007 byla odměna stanovena jako přirážka ve výši [9–12] (*) % příslušného cenového základu.

(28) Podle článku 8b nizozemského zákona o dani z příjmu právnických osob z roku 1969 (Wet op de vennootschapsbelasting 1969) by takové předběžné dohody o převodních cenách měly pro účely převodních cen určovat tržní odměnu. Uzavřením předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV tedy nizozemský správce daně akceptoval, že odměna určená daňovým poradcem společnosti Starbucks ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007 pro funkce vykonávané společností SMBV v Nizozemsku (včetně předpokládaného rizika a použitých aktiv) představuje tržní odměnu ([7]).

(29) Zpráva o stanovení převodních cen za rok 2007 poskytnutá nizozemskému správci daně v rámci předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV tvoří nedílnou součást této dohody.

(30) Předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV se pro účely stanovení základu daně společnosti SMBV zabývala transakcemi v rámci skupiny, které posuzoval nizozemský správce daně. Společnost SMBV platila jiné společnosti ve skupině (Alki LP) poplatek za využívání duševního vlastnictví v oblasti pražení kávy a další společnosti ve skupině, Starbucks Coffee Trading Company SARL, platila za nákup zelených kávových zrn. Nizozemský správce daně a společnost SMBV stanovili prostřednictvím předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV zdanitelnou odměnu za služby pražení a činnosti dodavatelského řetězce (tj. distribuci kávových a nekávových výrobků), na nichž se společnost SMBV podílela.

(31) V předběžné dohodě o převodních cenách se společností SMBV nizozemský správce daně akceptoval, že výše platby od společnosti SMBV společnosti Alki LP se určí na konci každého roku jako rozdíl mezi realizovaným provozním ziskem před výdaji na platbu a [9–12]% přirážkou k provozním výdajům. V předběžné dohodě o provozních cenách se společností SMBV se dále stanoví, že „*tato platba je daňově odečitatelnou položkou pro účely daně z příjmu právnických osob a nepodléhá nizozemské srážkové dani*“.

Zpráva o stanovení převodních cen za rok 2007

(32) Odměňování, které nizozemský správce daně akceptoval v předběžné dohodě o převodních cenách se společností SMBV, se opíralo o analýzu stanovování převodních cen vypracovanou daňovým poradcem ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007, která tvoří nedílnou součást této předběžné dohody.

(33) Ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007 se používá transakční metoda čistého rozpětí (dále jen: „metoda TNMM“) jako preferovaná metoda pro stanovení převodních cen pro referenční systém pro provozní výkonnost společnosti SMBV. Tato metoda je jednou z nepřímých metod odhadu cen transakcí za obvyklých tržních podmínek a rozdělení zisku mezi společnosti stejné skupiny. Spočívá v odhadu možné výše zisku podle zásady obvyklých tržních podmínek u určité činnosti brané jako celek spíše než u konkrétních individuálních transakcí. Jejím cílem není určit cenu prodávaného zboží, ale odhadnout výši zisku, kterou by nezávislé společnosti mohly očekávat u dané činnosti, jakou je např. prodej zboží. Provádí se výpočtem podílu zisku k vhodnému základu (tj. ukazateli výše zisku), jako jsou náklady, obrat nebo fixní investice, a následným porovnáním tohoto podílu s podíly zjištěnými u srovnatelných nezávislých transakcí. Použití metody TNMM je dále vysvětleno ve 44. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí.

(34) Ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007 provedl daňový poradce společnosti SMBV funkční analýzu vnitroskupinových a nezávislých transakcí tohoto podniku v rámci jeho výrobní činnosti. Společnost SMBV byla charakterizována jako pražírna kávy s nízkým rizikem.

(35) Protože společnost SMBV byla považována za nejméně složitou stranu těchto transakcí z hlediska funkcí, aktiv a rizik, použil daňový poradce společnost SMBV jako testovanou stranu pro stanovení její odměny za obvyklých podmínek v rámci analýzy TNMM.

(36) Při uplatnění transakční metody čistého rozpětí na výrobní činnosti společnosti SMBV považoval daňový poradce za příslušný základ pro ukazatel čistého zisku náklady na služby poskytované společností SMBV v souladu s metodou nákladů a přirážky, která je pokládána za vhodnou metodiku pro služby dodavatelského řetězce a výrobní služby.

(*) Důvěrná informace.

([7]) Z nizozemského originálu: „[SMBV] wordt geacht een arm's length vergoeding te ontvangen voor haar activiteiten zoals beschreven [in het transfer pricing report] indien de operationele marge [9-12] % van de relevante kostgrondslag bedraagt.“

(37) Daňový poradce se však domníval, že přirážka měla být uplatněna pouze na podkladové náklady spojené s činnostmi, při nichž společnost SMBV plnila úlohu přidané hodnoty ([8]). Ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007 se uvádí tyto podkladové náklady jako (mimo jiné) všechny personální náklady spojené s výrobní činností a činnostmi dodavatelského řetězce, cenu výrobního zařízení (tj. odpisy) a režijní náklady závodu (např. náklady na provoz provozovny atd.).

(38) Pro zvýšení spolehlivosti funkční analýzy provedl daňový poradce úpravu převodních cen, aby zohlednil skutečnost, že navrhované uplatnění přirážky na cenový základ společnosti SMBV by nemělo obsahovat nákladovou složku pro zelená kávová zrna.

(39) Srovnatelné společnosti, s nimiž by finanční výsledky společnosti SMBV bylo možné porovnat, měly rovněž náklady na suroviny. Daňový poradce proto použil úpravu nákladů na suroviny, aby upravil celkovou přirážku k nákladům vypočtenou pro každou ze společností v souboru srovnatelných společností.

(40) Kombinace úprav nákladové složky na zelená kávová zrna a nákladů na suroviny vedla ke změně odhadované odměny z mediánu 7,8 % celkových nákladů na odhadovaný medián 9,9 % provozních nákladů. Předpokládalo se, že (zaokrouhlená) přirážka ve výši [9–12] % provozních nákladů odráží tržní přirážku za poskytování služeb pražení a související činnosti dodavatelského řetězce společností SMBV za její transakce uvnitř skupiny.

2.3. **Pokyny OECD pro stanovování převodních cen**

(41) Převodními cenami se rozumí ceny účtované v rámci obchodních transakcí mezi různými částmi téže skupiny podniků. Nadnárodní společnosti jsou finančně motivovány k tomu, aby zisk co nejméně přiřazovaly do jurisdikcí, kde tyto zisky podléhají vyšším daním. To by mohlo vést k převodním cenám, které by nebylo možné přijmout jako základ pro výpočet zdanitelného příjmu. Aby se tomuto problému vyhnuli, používají správci daně metodiky pro stanovení převodních cen, podle nichž akceptují pouze takové převodní ceny mezi společnostmi v rámci skupiny, které jsou srovnatelné s cenami, které by byly dohodnuty nezávislými společnostmi jednajícími za srovnatelných okolností za obvyklých tržních podmínek. Právě to se označuje jako „zásada obvyklých tržních podmínek“.

(42) Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) přijala pokyny zejména ve formě pokynů ke stanovování převodních cen. Vzhledem k nezávaznému charakteru pokynů ke stanovování převodních cen jsou správci daně členských zemí OECD k jejich dodržování pouze vybízeni. V praxi však pokyny ke stanovování převodních cen jako ústřední bod a jasně ovlivňují daňové postupy členských (a dokonce i nečlenských) zemí OECD. Kromě toho byly tyto pokyny v řadě členských zemí OECD uzákoněny nebo slouží jako pomůcka pro účely výkladu vnitrostátního daňového práva.

(43) Výbor OECD pro finanční záležitosti občas přijímá aktualizace svých pokynů ke stanovování převodních cen, například v letech 1995 a 2010.

(44) Použití metody TNMM souvisí s bodem 3.26 pokynů OECD ke stanovování převodních cen z roku 1995. Podle těchto pokynů by stranou transakce, u níž se testuje ukazatel čistého zisku, měla být obecně společnost, která má méně komplexní funkci. V pokynech OECD ke stanovování převodních cen se uvádí, že taková analýza může vést spíše k řadě přijatelných výsledků než k jednomu konkrétnímu správnému výsledku. V praxi se za přijatelný rozsah často považuje mezikvartilové rozpětí pozorovaných podílů. Kvartily v řadách dat jsou tři body, které rozdělují čísla ve skupině seřazená od nejmenšího po největší do čtyř stejných skupin, tj. 25 % dat je na úrovni 25. percentilu (též nazývaného dolní kvartil) nebo pod ní, 50 % dat je na úrovni druhého kvartilu nebo pod ní, což je medián skupiny, a 75 % dat je na úrovni 75. percentilu (též nazývaného horní kvartil) nebo pod ní. Mezikvartilové rozpětí tvoří všechny hodnoty mezi dolním a horním kvartilem.

([8]) „Přidaná hodnota“ se v tomto případě používá k popisu případů, kdy společnost vezme produkt, který může být považován za homogenní, s malými rozdíly (pokud vůbec nějakými) od produktu konkurenta, a poskytne potenciálním zákazníkům funkci nebo doplněk, který mu propůjčuje větší hodnotu.

2.4. **Popis nizozemských pravidel tvorby tržních cen**

(45) Předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV byla uzavřena na základě čl. 8b odst. 1 nizozemského zákona o dani z příjmu právnických osob z roku 1969 (Wet op de Vennootschapsbelasting 1969) (dále jen „zákon CIT“). Zásadu obvyklých tržních podmínek stanoví v zákoně CIT ustanovení čl. 8b odst. 1, které bylo do zákona CIT vloženo v roce 2002.

(46) V průběhu zkoumaného období byly v rozhodnutí IFZ2001/295M nizozemského ministra financí ze dne 30. března 2001 (dále jen „rozhodnutí IFZ2001/295M“) poskytnuty pokyny k tomu, jak má nizozemský správce daně vykládat zásadu obvyklých tržních podmínek stanovenou v čl. 8b odst. 1 zákona CIT (dále jen „výnos o stanovování převodních cen“).

(47) Ve výnosu o stanovování převodních cen se objasňuje, že zásada obvyklých tržních podmínek je v zásadě nedílnou součástí nizozemského zákona CIT. V případech, kdy je třeba vyjasnit pokyny OECD, upřesňuje výnos o stanovování převodních cen nizozemský postoj ve vztahu k těmto konkrétním bodům a snaží se pokud možno odstranit jakékoli nejasnosti.

(48) V kapitole 1.2 výnosu o stanovování převodních cen se zejména uvádí, že použití rozpětí obvyklých tržních podmínek je přípustné, protože daná metoda převodních cen často vygeneruje řadu čísel, z nichž všechna jsou stejně spolehlivá.

(49) V kapitole 2 se výnos o stanovování převodních cen zabývá metodami pro stanovení převodních cen popsanými v pokynech OECD ke stanovování převodních cen. Na základě bodu 4.9 těchto pokynů v situaci, kdy nizozemský správce daně provádí audit převodních cen, se ve výnosu o stanovování převodních cen stanoví, že tento audit by měl být zahájen z hlediska metody pro stanovení převodních cen, kterou daňový poplatník přijal v době transakce, za předpokladu, že takto přijaté převodní ceny vedou k tržnímu výsledku dané transakce.

3. **DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ**

(50) Ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise nabyla prvotního dojmu, že předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV, která akceptovala odměnu navrženou daňovým poradcem společnosti SMBV za funkce vykonávané společností SMBV v Nizozemsku, zřejmě představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, která je neslučitelná s vnitřním trhem.

(51) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila následující tři pochybnosti o souladu předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV se zásadou obvyklých tržních podmínek.

(52) Zaprvé vyslovila Komise pochybnosti o předpokladu daňového poradce ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007, že společnost SMBV nenesla žádné riziko, a že by tudíž měla být klasifikována jako výrobce na zakázku nebo smluvní výrobce. Komise se odvolávala zejména na důkazy o riziku zásob zaznamenaném v účetní závěrce společnosti SMBV, které by tomuto popisu coby výrobce na zakázku odporovaly.

(53) Zadruhé Komise zpochybnila dvě po sobě jdoucí úpravy daňového poradce, které se, jak se zdálo, zabývaly stejným problémem týkajícím se srovnávací analýzy. První úprava snížila cenový základ pro výpočet zdanitelného základu společnosti SMBV na provozní výdaje. Daňový poradce tuto úpravu pokládal za vhodnou, neboť společnost SMBV by tak byla výrobcem na zakázku nebo smluvním výrobcem. Druhá úprava, označená ve zprávě o stanovení převodních cen za rok 2007 jako „úprava převodní přirážky“, odečetla ze zisku společností použitých jako srovnatelné subjekty pro účely převodních cen četné hodnoty prodaného zboží. Tato druhá úprava, kterou Nizozemsko prezentovalo jako „úpravu pracovního kapitálu“, snížila základ daně společnosti SMBV v Nizozemsku.

(54) Zatřetí Komise zpochybnila tržní charakter licenčních poplatků placených společností SMBV ve prospěch společnosti Alki LP, jelikož se nezdálo, že by výše licenčních poplatků souvisela s hodnotou duševního vlastnictví, které měla odměňovat. Kvůli používání metody TNMM v analýze stanovování převodních cen odpovídá licenční platba ve skutečnosti zbývajícímu zisku společnosti SMBV, tzn. jakýkoli zisk zaznamenaný společností SMBV nad [9–12] % provozních výdajů byl převeden na daňově odečitatelnou licenční platbu.

4. **PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKÝCH ORGÁNŮ K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ**

(55) Nizozemsko předložilo své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dne 16. července 2014.

(56) Nizozemsko tvrdilo, že odměna dohodnutá v předběžné dohodě o převodních cenách se společností SMBV je odměnou za obvyklých tržních podmínek a že metoda (tj. TNMM s ukazatelem výše zisku založeným na nákladech), kterou zvolil daňový poradce, je pro stanovení této odměny vhodná. Nizozemsko rovněž uvedlo, že předběžná dohoda se společností SMBV neposkytuje společnosti SMBV selektivní zvýhodnění.

(57) Na podporu tohoto názoru Nizozemsko ve svých připomínkách uvedlo následující argumenty.

(58) Nizozemsko uvedlo, že záměrem skupiny Starbucks vždy bylo zřídit fungující nízkorizikovou pražírnu a že v průběhu let se skutečnosti a okolnosti výrazně nezměnily. Kromě toho společnost SMBV vykonávala své funkce pod dohledem jiných subjektů skupiny, které v konečném důsledku nesly rizika těchto transakcí.

(59) Nizozemsko proto považovalo společnost SMBV za „nejméně komplexní subjekt“ (a tedy testovanou stranu), jehož odměna za obvyklých tržních podmínek musí být stanovena pomocí srovnávací hodnoticí studie, pro kterou se v mezinárodním měřítku nejčastěji používala metoda TNMM. S ohledem na výrobní funkci společnosti SMBV použila společnost nákladově orientovaný ukazatel úrovně zisku. Nizozemsko zdůraznilo, že tento přístup je v souladu s platnými pokyny OECD ke stanovování převodních cen a s výnosem o stanovování převodních cen. Konkrétněji pak Nizozemsko argumentuje, že na základě výnosu o stanovování převodních cen si každý daňový poplatník může v zásadě vybrat metodu pro stanovení převodních cen, pokud vybraná metoda vede k tržnímu výsledku pro konkrétní transakci. Vzhledem k tomu, že Nizozemsko výsledek předběžné dohody se společností SMBV pokládalo za přijatelné přibližné stanovení tržní ceny, nedomnívalo se, že došlo ke zvýhodnění společnosti SMBV.

(60) Vzhledem k úpravám srovnatelnosti Nizozemsko argumentovalo tím, že v roce 2007, kdy byla vypracována zpráva o stanovení převodních cen, nebyly k dispozici žádné informace o tom, jak přistupovat k výrobcům s nízkorizikovým profilem. Nizozemsko připustilo, že pokyny OECD ke stanovování převodních cenách z roku 2010 obsahují více pokynů k úpravám srovnatelnosti, včetně úprav pracovního kapitálu, argumentovalo však, že tyto příklady představují pouze návod, což znamená, že tržní výsledek může být výsledkem i jiných pozic. Kromě toho Nizozemsko argumentovalo tím, že hodnocení toho, zda je předběžná dohoda se společností SMBV v souladu se zásadou obvyklých tržních podmínek, musí vycházet ze znalostí a pokynů OECD ke stanovování převodních cen, které byly k dispozici v dané době, tj. z pokynů OECD ke stanovování převodních cen z roku 1995. Z tohoto důvodu nemohla být použita ani příloha kapitoly III pokynů OECD ke stanovování převodních cen z roku 2010, v níž se uvádí praktický příklad úpravy srovnatelnosti.

(61) Nizozemsko rovněž provedlo analýzu citlivosti rozpětí obvyklých tržních podmínek, vypočítaného podle metodiky stanovené ve zprávě o stanovení převodních cen z roku 2007, aby posoudilo spolehlivost výsledků po případné úpravě některých parametrů. Na základě těchto simulací dospělo Nizozemsko k závěru, že i pokud by některé z pochybností Komise byly akceptovány, přesto by se odměna nacházela v rozpětí obvyklých tržních podmínek. V souladu s pokyny OECD ke stanovování převodních cen z roku 1995 nejsou nutné žádné opravy, pokud odměna spadá do tržního rozpětí.

(62) Nizozemsko dále argumentovalo tím, že referenční systém, který Komise uplatňovala jako základ v rámci své analýzy selektivity, což je běžný daňový systém opírající se rozdíl mezi zisky a ztrátami podniku provádějícího své činnosti za běžných tržních podmínek, nebyl správně identifikován. Podle Nizozemska měl být správným referenčním systémem čl. 8b odst. 1 zákona CIT, který obsahuje zásadu obvyklých tržních podmínek, a výnos o stanovování převodních cen, který poskytuje další pokyny k uplatňování zásady obvyklých tržních podmínek. Nizozemsko tvrdilo, že pokud se předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV neodchyluje od čl. 8b odst. 1 zákona CIT a výnosu o stanovování převodních cen, nemůže docházet k selektivnímu zvýhodnění.

(63) V neposlední řadě Nizozemsko poznamenalo, že pokud by Komise nařizovala svůj vlastní výklad daňových principů členských států, jednalo by se o narušení svrchovanosti Nizozemska.

5. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

5.1. Starbucks

(64) Skupina Starbucks podala své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dne 16. ledna 2015. Kromě toho zaslala Komisi v dopisech ze dne 13. dubna 2015, 29. května 2015, 10. září 2015 a 23. září 2015 informace o trhu.

(65) Připomínky skupiny Starbucks se z velké části překrývaly s připomínkami Nizozemska, zejména co se týče argumentu, že odměna uvedená v předběžné dohodě se společností SMBV byla tržní a neudělila společnosti SMBV selektivní zvýhodnění.

(66) Stejně jako Nizozemsko skupina Starbucks argumentovala, že společnost SMBV vykonává pouze omezené, nízkorizikové funkce na podporu společnosti Starbucks Corporation poskytující služby v regionu EMEA. V konečném důsledku převzaly obchodní odpovědnost za činnosti společnosti SMBV jiné subjekty skupiny, jako například společnost Alki LP, a nesly proto ekonomická rizika spojená s těmito transakcemi (včetně rizika zásob).

(67) Skupina Starbucks proto dospěla k závěru, že metoda TNMM představovala nejvhodnější metodu pro stanovení převodních cen. Skupina měla za to, že nizozemský správce daně v každém případě musel zahájit přezkum převodních cen na základě metody, kterou si zvolil daňový poplatník.

(68) Skupina Starbucks připomněla, že převodní ceny nejsou exaktní vědou a že uplatnění jakékoli metody pro stanovení převodních cen proto přinese v podstatě rozpětí hodnot, které by mohly být všechny stejně obhajitelné. Výsledkem jakékoli analýzy pro stanovení převodních cen bude ze své podstaty rozpětí výstupů představujících obvyklé tržní podmínky a závěr o *možné* tržní ceně, a nikoli o *jediné správné* tržní ceně.

(69) Společnost Starbucks dodala, že má k dispozici několik ad hoc zpráv, které dále dokládají nezávislý charakter přirážky stanovené v předběžné dohodě o převodních cenách se společností SMBV.

(70) Pokud jde o úpravy obsažené ve zprávě o stanovení převodních cen z roku 2007, skupina Starbucks objasnila, že účelem úprav bylo zohlednit důležité rozdíly mezi funkčními profily společnosti SMBV a srovnatelných společností, které byly zahrnuty do vzorku za účelem nalezení náležité tržní odměny. Podle společnosti Starbucks byly tyto úpravy vhodné, v určitých aspektech konzervativní a zcela jistě nepodhodnotily odměnu společnosti SMBV za vykonávané funkce.

(71) Stejně jako Nizozemsko argumentovala i společnost Starbucks dále tím, že Komise neurčila správně referenční rámec. Tvrdila, že referenčním systémem by měl být nizozemský systém daní právnických osob, konkrétně čl. 8b odst. 1 zákona CIT, výnos o stanovování převodních cen a administrativní praxe nizozemského správce daně. Podle Nizozemska i skupiny Starbucks by se obava ze státní podpory mohla vyskytnout pouze v případě, že by se předběžná dohoda se společností SMBV odchýlila od běžného výkladu a uplatňování zásady obvyklých tržních podmínek v Nizozemsku. Kromě toho skupina Starbucks tvrdila, že Komise neurčila referenční skupinu daňových poplatníků a že spřízněné a nespřízněné společnosti se ne vždy nacházejí ve srovnatelné právní a faktické situaci.

(72) A konečně skupina Starbucks kritizovala přístup Komise za to, že je v rozporu s „přístupem založeným na převaze obsahu nad formou“ nizozemského správce daně. Skupina Starbucks dále uvedla, že Komise nemůže ke svému hodnocení používat informace, které jsou novějšího data než předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV.

5.2. Ostatní zúčastněné strany

(73) Sdružení NOB argumentovalo, že rozhodování o tom, zda konkrétní daňové zacházení s daňovým poplatníkem podle předběžné dohody představuje státní podporu, by mělo vycházet z nizozemských právních předpisů, správní praxe a uplatňování zásady obvyklých tržních podmínek v době, kdy předběžná dohoda vstoupila v platnost. Sdružení NOB konstatovalo, že odkaz na obezřetný nezávislý tržní hospodářský subjekt v rozhodnutí o zahájení řízení zaváděl, jak se zdálo, nový druh standardu EU nad rámec pokynů OECD ke stanovování převodních cen týkající se posuzování tržní povahy podkladového ujednání. Žádalo o potvrzení, že Komise jako referenční rámec bude používat domácí právní systém, nikoli jiný standard. Dále argumentovalo, že daňoví poplatníci oprávněně očekávají, že předběžné dohody, které se uzavírají na základě vnitrostátního výkladu domácích právních předpisů, nepředstavují státní podporu.

(74) Svaz VNO-NCW vyjádřil obavy ohledně uplatňování testu obezřetného nezávislého tržního hospodářského subjektu a naléhavě žádal, aby byla jako referenční systém pro posouzení selektivnosti použita vnitrostátní uplatňovaná pravidla pro stanovení převodních cen.

(75) Společnost ATOZ argumentovala, že Komise zřejmě zastává názor, že existuje objektivní norma obvyklých tržních podmínek, která se opírá o zásady OECD a je nějakým způsobem zakotvena v právu Unie, jež je nadřazeno vnitrostátnímu právu a praxi členských států. Avšak podle společnosti ATOZ Komise měla zvážit, zda je předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV v souladu s nizozemským právem. Společnost ATOZ tvrdila, že přístup Komise mimo jiné vytváří právní nejistotu mezi nadnárodními společnostmi.

(76) Organizace Oxfam a komora BAK ve svých připomínkách vyjádřily podporu vyšetřování Komise.

(77) Společnost X, konkurent skupiny Starbucks, který si nepřál zveřejnit svou totožnost, předložila Komisi v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení připomínky týkající se přidané hodnoty pražení zelených kávových zrn. Uvedla, že v případě pražené a mleté kávy nebo zrnkové kávy by tato přidaná hodnota činila v průměru 13–17 % nákladů na zelená kávová zrna.

6. PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKA K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN A K PŘIPOMÍNKÁM SPOLEČNOSTI X

(78) V dopisech ze dne 20. a 26. dubna 2015 vyjádřilo Nizozemsko svůj souhlas s připomínkami skupiny Starbucks, sdružení NOB, svazu VNO-NCW a společnosti ATOZ. Naopak nepodpořilo argumenty organizace Oxfam a komory BAK.

(79) V dopise ze dne 11. března 2015 Nizozemsko uvedlo, že na připomínky společnosti X nemůže poskytnout věcnou odpověď, jelikož Nizozemsku nebyla poskytnuta funkční analýza a referenční systém anonymního konkurenta.

7. POSOUZENÍ

(80) Po důkladném vyšetřování a po důkladném zvážení připomínek obdržených v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení a s ohledem na nálezy rozsudku ve věci *Starbucks* se Komise domnívá, že obavy vznesené v rozhodnutí o zahájení řízení nelze v souvislosti se napadeným daňovým rozhodnutím mít za potvrzené.

7.1. Existence podpory

(81) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem.

(82) Jak rozhodl Soudní dvůr Evropské unie ([9]), klasifikace určitého opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU proto předpokládá splnění všech následujících podmínek: i) opatření musí být přičitatelné státu a financováno ze státních prostředků; ii) musí příjemci poskytovat výhodu; iii) tato výhoda musí být selektivní a iv) opatření narušuje nebo může narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

(83) V následujících bodech se Komise zaměří na posouzení, zda napadené daňové rozhodnutí poskytlo společnosti SMBV zvýhodnění.

7.2. Existence zvýhodnění pro společnost SMBV

(84) Zvýhodněním ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se rozumí jakákoli hospodářská výhoda, kterou by podnik nemohl získat za běžných tržních podmínek, tj. bez zásahu státu. Při prokazování existence zvýhodnění je třeba odkázat na účinek opatření jako takového. Pokud jde o daňová opatření, zvýhodnění může být poskytnuto snížením daňového zatížení podniku různými způsoby, zejména snížením základu daně nebo snížením výše daně.

([9]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. září 2010 ve věci Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI: EU:C:2010:481, bod 39.

(85) Jak je popsáno v oddíle 3 tohoto rozhodnutí, Komise zahájila formální vyšetřování proti Nizozemsku týkající se předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV na základě tří pochybností uvedených v rozhodnutí o zahájení řízení.

(86) První pochybnost, kterou Komise vyjádřila ve svém rozhodnutí o zahájení řízení, se týkala toho, zda nizozemský správce daně jednal správně, když akceptoval klasifikaci společnosti SMBV jakožto výrobce na zakázku s nízkými riziky.

(87) V tomto ohledu dospěl Tribunál ve svém rozsudku k závěru, že zjištění, že nebyly splněny metodické požadavky konvenční analýzy převodních cen, samo o sobě nepostačuje k prokázání, že byla poskytnuta státní podpora. I kdyby Komise oprávněně pochybovala o použité klasifikaci převodních cen, musela by prokázat, že toto metodické pochybení vedlo ke zvýhodnění společnosti SMBV. Podle Tribunálu Komise v projednávaném případě toto zvýhodnění právně dostačujícím způsobem neprokázala ([10]).

(88) Druhá pochybnost Komise se týkala toho, zda nizozemský správce daně správně akceptoval první a druhou úpravu provedenou daňovým poradcem při výpočtu odměny společnosti SMBV v rámci předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV. První úprava se týkala výběru provozních nákladů jako ukazatele výše zisku pro výpočet odměny společnosti SMBV. Druhou úpravou, jak ji popsala společnost SMBV, byla úprava pracovního kapitálu.

(89) Tribunál zaprvé konstatoval, že Komise neprokázala, že volba ukazatele výše zisku byla nesprávná ([11]).

(90) Zadruhé, pokud jde o úpravu pracovního kapitálu, Tribunál konstatoval, že zjištění Komise, že skupina Starbucks nedostatečně odůvodnila úpravy výsledků vypočtených pomocí metody TNMM, samo o sobě nepostačuje k prokázání toho, že tyto úpravy byly chybné nebo že poskytly společnosti SMBV výhodu. Na tomto základě Tribunál rozhodl, že Komise neprokázala, že provedená úprava pracovního kapitálu poskytla společnosti SMBV výhodu ([12]).

(91) Poslední pochybnost, kterou Komise vyjádřila, se týkala toho, zda nizozemský správce daně správně akceptoval metodu stanovenou v předběžné dohodě o převodních cenách se společností SMBV pro výpočet výše licenčních poplatků, které má společnost SMBV zaplatit. V tomto ohledu Tribunál konstatoval, že Komise dospěla k nesprávnému závěru, že smluvní vztahy mezi skupinou Starbucks a ostatními společnostmi zabývajícími se pražením kávy prokazují, že výše licenčních poplatků placených společností SMBV měla být rovna nule ([13]). Tribunál rovněž konstatoval, že Komise nesprávně dospěla k závěru, že dohody mezi konkurenty skupiny Starbucks a jinými společnostmi zabývajícími se pražením kávy prokazují, že výše licenčních poplatků placených společností SMBV měla být rovna nule ([14]).

(92) Tribunál rovněž konstatoval, že Komise dostatečně neprokázala, že pokud by výše licenčních poplatků placených společností SMBV nebyla nulová, měla by být přesto nižší než částka placená podle předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV ([15]). Tribunál konstatoval, že Komise ve svém rozhodnutí neupřesnila, jakou alternativní výši licenčních poplatků považuje za přiměřenou. ([16])

([10]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 427.
([11]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 501.
([12]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 541.
([13]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 359.
([14]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 358.
([15]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 362.
([16]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 368.

(93) Obecněji pak Tribunál dospěl k závěru, že Komise se mýlí, když předpokládá, že hodnota duševního vlastnictví poskytnutého společnosti SMBV byla využita pouze v případě prodeje produktů konečným zákazníkům ([17]). Tribunál dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že duševní vlastnictví bylo nezbytné pro výkon hospodářské činnosti společnosti SMBV, skutečně plyne společnosti SMBV z používání tohoto duševního vlastnictví hodnota ([18]).

(94) Tribunál dále konstatoval, že Komise nesprávně tvrdí, že společnost SMBV nemohla platit licenční poplatek za duševní vlastnictví, jelikož v souvislosti se činnostmi, pro které společnost SMBV duševní vlastnictví potřebovala, vykazovala ztrátu ([19]). Tribunál uvedl, že informace prokazující ztrátovost těchto činností byly k dispozici až od roku 2010, a nebyly tedy k dispozici v době uzavření předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že pokud by předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV vedla ke vzniku nové podpory, měla být tato podpora oznámena Komisi před jejím provedením, jak vyžaduje čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Vzhledem k tomu, že Komise by v tomto případě musela zaujmout stanovisko k takovému oznámení pouze na základě informací, které měla v té době k dispozici, Tribunál konstatoval, že Komise nemůže nizozemskému správci daně vytýkat, že nezohlednil informace, které nebyly v době uzavření předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV známy nebo rozumně předvídatelné ([20]).

(95) Tribunál dále konstatoval, že ačkoli nizozemský správce daně mohl předběžnou dohodu o převodních cenách se společnosti SMBV v průběhu doby její platnosti zrušit nebo změnit, Komise neargumentovala, že rozhodnutí nizozemského správce daně předběžnou dohodu se společností SMBV v průběhu její platnosti nezrušit nebo nezměnit poskytlo společnosti SMBV výhodu ([21]). Komise proto nebyla oprávněna použít takový argument k ospravedlnění použití informací, které byly k dispozici až po uzavření předběžné dohody se společností SMBV.

(96) Souhrnně lze říci, že Tribunál konstatoval, že Komise neprokázala dostatečně, že předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV poskytla společnosti SMBV výhodu, a proto s ohledem na kumulativní povahu faktorů uvedených v 82. bodě odůvodnění Komise neprokázala, že Nizozemsko poskytlo společnosti SMBV podporu v rozporu s čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Tribunál proto zrušil rozhodnutí o uzavření řízení.

(97) Podle článku 266 Smlouvy o fungování EU je povinností Komise přijmout opatření nezbytná k provedení rozsudku Tribunálu ve věci *Starbucks*, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o uzavření řízení.

(98) Za tímto účelem Komise shromáždila další informace o obchodních operacích skupiny Starbucks v Nizozemsku prostřednictvím žádosti o informace adresované Nizozemsku. Ani podání nizozemských orgánů v reakci na tuto žádost o informace, ani následná schůzka mezi Komisí, nizozemskými orgány a zástupcem skupiny Starbucks neposkytly dostatečné právní důkazy, které by potvrdily pochybnosti vznesené v rozhodnutí o zahájení řízení ohledně souladu předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV s čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

(99) Vyšetřování Komise navíc neodhalilo žádné další zdroje relevantních a spolehlivých finančních informací z období, kdy byla původně uzavřena předběžná dohoda o převodních cenách mezi nizozemským správcem daně a společností SMBV, které by byly pro její analýzu převodních cen informativní. Tato absence spolehlivých údajů byla v tomto případě obzvláště relevantní, neboť Tribunál rozhodl, že Komise se nemůže opírat o informace, které nebyly v době uzavření napadeného opatření dostupné ([22]).

([17]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 260.
([18]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 262.
([19]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 273.
([20]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 250.
([21]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, ECLI: EU:T:2019:669, bod 248.
([22]) Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci Nizozemsko a další v. Komise, T-760/15 a T-636/16, EU:T:2019:669, bod 251.

(100) Komise proto musí dospět k závěru, že formální vyšetřování předběžné dohody o převodních cenách se společností SMBV neprokázalo v souladu s požadovaným právním standardem, že předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV vedla ke zlepšení čisté finanční pozice společnosti SMBV.

Závěr

(101) V tomto rozhodnutí proto musí Komise zrušit pochybnosti o existenci zvýhodnění vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení. Vzhledem k tomu, že kritéria pro závěr o existenci státní podpory na základě čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU jsou kumulativní, není nutné posuzovat další kritéria stanovená v uvedeném ustanovení.

8. **ZÁVĚR OHLEDNĚ EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY**

(102) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem vyvozuje Komise závěr, že předběžná dohoda o převodních cenách se společností SMBV nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Napadenou předběžnou dohodou o převodních cenách, kterou vydal správce daně Nizozemského království dne 28. dubna 2008, neposkytlo Nizozemské království společnosti Starbucks Manufacturing EMEA bv podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 28. listopadu 2024.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
výkonná místopředsedkyně